

РЕШЕНИЕ

№ 2142

гр. София, 22.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 67 състав, в публично заседание на 02.03.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Жанета Малинова

при участието на секретаря Детелина Начева, като разгледа дело номер **12842** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК вр. във връзка с чл.87 от Закона за убежището и бежанците(ЗУБ).

Образувано е по жалба на У. Ю., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на А. против Решение № 6354/09.10.2019г. на председателя на Държавна агенция за бежанците, с което на основание чл. 75, ал.1,т.2 и т.4 от ЗУБ, на жалбоподателя е отказано предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата се твърди, че оспореното решение е немотивирано, постановено в нарушение на административно производствените правила и материалния закон. Поддържа се оплакване, че административният орган не е обсъдил наведените от жалбоподателя факти и обстоятелства относно обстановката в А., както и опасанията му от евентуално завръщане в страната на произход.

В съдебно заседание жалбоподателят лично поддържа жалбата. В хода по същество се представлява от адв.К., която моли да се уважи жалбата, по съображенията изложени в нея.

Ответникът-Председател на ДАБ, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата, с искане да се отхвърли като неоснователна. Развива съображения за законосъобразност на оспореното решение.

Софийска градска прокуратура редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище по делото.

Дирекция ”Социално подпомагане”, Район”С.”, чрез упълномощения представител изразява становище, че към момента не е правено изследване на китката на

жалбоподателя, за да се установи дали е пълнолетен. Не представя социален доклад.

В определения от съда срок, не са постъпили писмени бележки от страните.

Доказателствата по делото са писмени. Прието е заверено копие на административната преписка.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

С молба вх. № РД 09-ВР-362 от 13.05.2019г. на отдел "ПМЗ-Военна рампа", РПЦ-С. жалбоподателят е поискал международна закрила. Самоличността на чужденеца е установена въз основа на подписана от него декларация, на основание чл. 30, ал.1, т.3 от ЗУБ, в която е декларирал, че са казва: У. Ю., гражданин на А., [дата на раждане] в [община], Провинция Х, А., етническа принадлежност – пашун, вероизповедание: мюсюлманин-сунит.

Въз основа на горното и поради обстоятелството, че чужденецът е непридружен непълнолетен, административният орган е отправил искане до кмета на СО, р-н "С." и до Д"СП", р-н "С.", за назначаване на представител на непридружения непълнолетен чужденец. В отговор на искането и на основание чл. 46, ал.1, т.11 от ЗММА и чл.25, ал.1 от ЗУБ, със заповед № РСР19-РД09-155/23.05.2019г. на кмета на СО, Район "С.", на чужденеца е назначен представител В. И. С.-ТПУ в СО, район "С."

На основание чл.15, ал.4 и ал.6 от ЗЗДет., със заповед № 2201-ЗДЗД-0666/04.06.2019г. на директора на Д"СП", район "С." е определена Г. А. Т.-главен социален работник от отдел "Закрила на детето", Д"СП"-С. да представлява непридружения непълнолетен в производството пред ДАБ и съдебните власти по предоставяне или отказ от международна закрила.

С чужденеца е проведено интервю на 24.07.2019г., в присъствието на преводач и назначените му представители от СО, р-н "С." и социален работник от отдел „Закрила на детето” при СО, район "С.". По време на интервюто, чужденецът е заявил, че е напуснал нелегално А. преди шест месеца, като е преминал през П., И. и е влязъл в Турция. От Турция с помощта на трафикант е влязъл нелегално в РБългария и се намира в страната от около четири месеца преди провеждане на интервюто. Заявил е, че е пристигнал [населено място] с кола, настанен е в полуразрушена къща и една седмица след това е заловен от органите на МВР.

По време на интервюто чужденецът е заявил, че не е имал проблеми с властите в страната си на произход, не е арестуван, съден и не е имал проблеми на етническа и религиозна основа, не е членувал в политически партии или организации, както и във въоръжена групировка. Заявил е, че семейството му е имало проблеми във връзка с наследствени земи, които датирали от времето на дядо му. Твърди, че двама от шестте братя на баща му са убити неизвестно от кого, но предполага, че това е във връзка със спорове за наследствената земя. Чужденецът е мотивирал молбата си за международна закрила с желанието си да живее по-добре и щастливо. Заявил е, че е тръгнал със съгласието на родителите си и крайната му цел е била да пристигне във Франция, тъй като тази страна много му харесва. По време на интервюто е обяснил, че след като е регистриран в РБългария е тръгнал за С., но преди да успее да влезе в С. е бил ухапан от граничарско куче и митничарите са го върнали обратно в лагера. Протоколът за проведеното интервю е подписан от дл. лице, от чужденеца, от преводач и от дл. лице на СО, Район „С." и от дл. лице от Д"СП", отдел "Закрила на детето", район "С.", като е налице изрично отбелязване, че текстът е преведен на разбираем за него език, при липса на комуникативни пречки и на възражения.

От докладна записка рег. № 501102/12.07.2019г. на Л. Д.-старши експерт в отдел "ПМЗ- кв.Военна рампа", се установява, че на чужденеца е извършена операция по спешност в УМБАЛСМ "Пирогов", което е пречка за спазване на двумесечния срок за изготвяне на становище във връзка с подадената от него молба на 13.05.2019г. за международна закрила. Горното се потвърждава и от Епикриза от 11.06.2019г., издадена на чужденеца от УМБАЛСМ [фирма], Детска коремна хирургия.

По отношение на жалбоподателя е проведена бърза оценка за най-добрия интерес на детето, като на основание чл. 6 от Правилата за предоставяне в териториалните поделения на ДАБ, със заявка рег. № 501102/ 17.05.2019г. са изискани за предоставяне на чужденеца на дружи, обувки и др. лични принадлежности, описани в 10 точки.

От съдържанието на Протокол за предупреждение на МВР от 22.05.2019г. се установява, че чужденецът е напуснал определената зона, която е забранено да напуска, с което е нарушил чл. 30, т.11 от ЗУБ и е предупреден, че при повторно нарушение, на основание чл. 95а от ЗУБ, след санкция от ДАБ, ще бъде настанен в център или помещение от затворен тип. За констатираното нарушение Дирекция "Миграция" е уведомила ДАБ, която с Предупредителен протокол, съставен на 05.06.2019г. от дл. лице на ДАБ е предупредила жалбоподателя, че при повторно нарушение, ще бъде предложен за отстраняване от общежитието и настанен в център от закрит тип. Протоколът за предупреждение е подписан от дл. лице на ДАБ, от жалбоподателя и от преводач.

С писмо изх. Рег. № М-8754/14.06.2019г. на ДАНС до председателя на ДАБ е изразено становище, че към този момент ДАНС не възразява да бъде предоставена закрила на чужденеца, в случай, че отговаря на условията на ЗУБ.

С писмо № 501102 от 15.05.2019г. и въз основа на заявено от чужденеца желание, началникът на отдел "ПМЗ-Кв." Военна рампа" е изискал от председателя на Национално бюро за правна помощ определяне на адвокат на чужденец в производството по ЗУБ.

Към административната преписка са приложени декларация-съгласие от чужденеца за обработване на личните му данни, подписани от чужденеца: декларация по чл. 30, ал.1, т.3 от ЗУБ, инструкция за задълженията на чужденци, настанени в центрове на ДАБ; допълнение към указанията за правата и задълженията на чужденците, подали молба за международна закрила, във вр. чл. 29, ал.1, т.2 от ЗУБ.

В административното производство е представена справка относно обстановката в А., като в хода на съдебното производство е представена и приета актуализирана такава.

Въз основа на така проведеното административно производство е издадено оспореното в настоящото производство решение, с което на основание чл. 75, ал.1, т.2 и т.4 от ЗУБ, на жалбоподателя е отказано предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут. В обжалваното решение е прието, че жалбоподателят не отговаря на изискванията на чл.8 и чл.9 от ЗУБ за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут, тъй като не е бил обект на преследване по смисъла на чл. 8, ал.1 от ЗУБ, както и по чл. 8, ал.5, т.6 от ЗУБ. Посочено е, че не са налице и предпоставките на чл.9, ал.1, т.1, т.2 и т.3 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут, като е прието, че не е бил изложен на реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, не е бил принуден да напусне страната си, поради реална

опасност от изтезание или унизително отнасяне, а мотивите за напускането на страната му на произход са от семейно-битов характер и желанието му да пристигне и живее във Франция, която страна е заявил, че харесва много. Изложени са подробни съображения/ мотиви в тази насока, като е съобразена обстановката в А., както и релевантната съдебна практика на Съда в Л., дело № С-465/07г. и разрешенията, дадени по тълкуването на чл.15,б.”в”от Директива 2004/83ЕО, във връзка с прилагане на нормите на чл. 9, ал.1,т.3 от ЗУБ.

От писмо изх. № И-3093/29.01.2020г. на Национална следствена служба се установява, че жалбоподателят е задържан на 19.10.2019г. в Сл.арест ”Г.М.Д.” № 42 по ДП № 2106/2019г. по описа на ОЗРУ-СДВР, пр.пр.№ 45907/2019г.по описа на СРП, за престъпление по чл. 152, ал.3 от НК.

При така установената фактическа обстановка, която не се оспорва от страните, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна и срещу административен акт, подлежащ на съдебен контрол, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно разпоредбата на чл.168,ал.1 от АПК, съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК. При преценката си съда изхожда от правните и фактическите основания посочени в административния акт.

При осъществения съдебен контрол в посочения обхват, настоящият състав приема, че оспореното решение е издадено от компетентен орган-председателя на ДАБ, в рамките на законовите му правомощия, произтичащи пряко от разпоредбата на чл.75, ал.1, вр. чл. 48, ал.1, т.1 от ЗУБ и не е налице отменителното основание по чл. 146, т.1 от АПК.

Съдът приема, че оспореното решение съответства на изискването за форма на административния акт по смисъла на чл. 59, ал.2 от АПК, тъй като е издадено в писмена форма, съдържа правни и фактически основания/мотиви/, както и всички други реквизити, посочени в чл.59, ал.2, т.1-8 вкл. от АПК и не са налице формални основания за отмяна на обжалваното решение по смисъла на чл. 146, т.2 от АПК.

Обжалваното решение е издадено в съответствие с административно-производствените правила на АПК, като са спазени и правилата, уредени в специалния закон-ЗУБ и Закона за закрила на детето. Към момента на подаване на молбата за закрила пред ДАБ-13.05.2019г. и съобразно деклариранияте от чужденеца обстоятелства, същият е непридружен непълнолетен, [дата на раждане] и по смисъла на чл.2, ал.2 от Закона за закрила на детето(ЗЗДет.) е дете, тъй като не е навършил 18 години. Съобразявайки това, административният орган на основание чл. 15, ал. 6, вр. ал.1 от ЗЗДет. е уведомил Дирекция ”Социално подпомагане”-С. и Столична община, р-н ”С.”, за определяне на представител на непълнолетния чужденец.

В съответствие със заявеното искане, е издадена заповед от кмета на СО, р-н”С.”, с която на лицето е определен представител В. И. С.-служител в СО, район”С.”, а от Д”СП“- р-н „С.” е определена Г. Т.-социален работник да представлява непридружения непълнолетен чужденец в производството пред ДАБ и съдебните власти за предоставяне или отказ от предоставяне на особена закрила по реда на ЗУБ.

Назначените лица са участвали в административното производство, като са присъствали по време на проведеното интервю с непълнолетния чужденец в защита на неговите права и законни интереси, при което е спазен принципа на чл.6а от ЗУБ, изискващ при прилагане на закона първостепенно значение да имат интересите на детето.

Въз основа на искане на чужденеца, с писмо изх. рег. № 501102/15.05. 2019г. на началник отдел "ПМЗ"-кв."Военна рампа", РПЦ-С. до Национално бюро за правна помощ е поискано определяне на адвокат на чужденеца, за оказване на правна помощ, какъвто е назначен в хода на съдебното производство и същият е осъществил процесуално представителство на жалбоподателя, при което не е нарушено правото му на защита, както в хода на административното производство, така и в настоящото съдебно производство.

В хода на производството пред административния орган чужденецът е запознат с правата, които има в производството, връчени са му писмени Указания относно реда за подаване на молба за статут, за процедурата, която ще се следва, за правата и задълженията на чужденците, подали молба за статут в Република България, като същите са връчени на разбираем за лицето език. По време на проведеното интервю с чужденеца, освен назначените представители от СО "район" С." и ДСП р-н "С." е участвал и преводач, като по този начин му е осигурена възможност да изложи в пълнота своята бежанска история и да участва в административното производство на език, който разбира и говори, с което са спазени изискванията на чл. 63а, ал.3, 4 и 7 от ЗУБ, както и специалните изисквания на чл.15 от ЗЗДет. и чл.6а от ЗУБ, изискващи защита на най-добрия интерес на детето. Административният акт е издаден в съответствие с чл. 35 от АПК, след като са изяснени фактите и обстоятелствата от значение за конкретния случай и не е налице отменителното основание по чл. 146, т.3 от АПК, за отмяна на обжалваното решение. По изложените съображения, съдът приема доводите в жалбата за допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила за неоснователни.

Административният орган е спазил изискването на чл. 73 от ЗУБ, като последователно, обективно, безпристрастно и обосновано е извършил преценка за наличие на основания предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут на жалбоподателя. Изпълнено е и императивното изискване на чл. 75, ал.2 от ЗУБ, при произнасянето по молбата за международна закрила да се преценят всички относими факти, декларации или документи, свързани с личното положение на молителя и с държавата му по произход, като са спазени и специалните изисквания на чл.6а от ЗУБ, вр. чл.15 от ЗЗДет, изискващи защита на интереса на детето в проведеното административно производство.

Настоящата инстанция приема, че обжалваното решение е законосъобразно и постановено в съответствие с материалния закон, при което не са налице отменителните основания по чл. 146, т.4 от АПК. Решението е постановено след обстоен анализ на бежанската история на лицето, като изведените правни изводи за липса на основания по чл. 8, ал.1 и чл.9, ал.1 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на жалбоподателя, са правилни, обосновани и съответстват на събраните в хода на административното производство доказателства. При издаване на оспореното решение, административният орган е анализирал подробно и задълбочено бежанската история на чужденеца, както и ситуацията в държавата на произход, обективирана в справка на ДАБ, Д "Международна дейност"

относно А., с отчитане на актуалната политическа и икономическа обстановка и спазване на човешките права.

Съгласно чл.8, ал.1 от ЗУБ статут на бежанец в РБългария се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може, или не желае да се ползва от закрилата на тази държава, или да се завърне в нея. По смисъла на чл. 8, ал. 4 и ал.5 от ЗУБ „преследване” е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повтаряемост.

Имайки предвид бежанската история на жалбоподателя и приобщените доказателства към административната преписка, настоящият състав напълно споделя изводите на административния орган за липса на предпоставките по чл. 8, ал.1, ал.4 и ал.5 от ЗУБ за предоставяне статут на бежанец, на жалбоподателя. Правилни, обосновани и съответни на изложената бежанска история, са изводите на административния орган, че чужденецът е напуснал страната си на произход, подкрепен за това решение и от родителите си, за да се установи и живее във Франция, която страна лицето е заявило в интервюто, че харесва много и желае да живее в нея. Изложените обяснения на чужденеца в бежанската му история относно причините за напускането на страната по произход, нескритото му желание и заявеното пред административните органи намерение да стигне и да живее във Франция, изключват основанията по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ за предоставяне статут на бежанец или хуманитарен статут. В тази насока доказателствата по делото са безспорни и въз основа на тях административният орган е извел обосновани и законосъобразни изводи за липса на основание за предоставяне статут беженец и хуманитарен статут на жалбоподателя.

По отношение на чужденеца не са налице предпоставките по чл.8 от ЗУБ за предоставяне статут на бежанец, защото той не е бежанец по смисъла на Женевската конвенция от 1951 година, а мигрант, търсец по добър живот. „Мигрант“, съгласно Наръчника по процедури и критерии за определяне статут на бежанец на службата на ВКБООН е лице, което по причини, различни от изброените в определението за бежанец, доброволно напуска страната си, за да се засели другаде, като той може да прави това от желание за промяна или приклучение, или по семейни, или други причини от личен характер, а ако върши това по чисто икономически съображения, той е икономически мигрант, а не бежанец. Желанието на чужденеца да реализира намерението си да пристигне във Франция е проявено и в поведението му по време на проведеното административно производство, по време на което същият е напуснал определената му зона за движение – [населено място], без надлежно разрешение, в нарушение на чл. 30, т.6 и т.11 от ЗУБ, като е направил опит да напусне територията на страната, което е установено от КП от 05.06.2019г. на ДАБ. Безспорно е също така, че по време на производството лицето е нарушило и чл.22, т.13 от Правилника за условията за настаняване и вътрешния ред в центровете на ДАБ, като на 22.07.2019г. е нощувал в стая за възрастни лица, за което е подписал предупредителен протокол от

22.07.2019г. След издаване на оспореното решение, на 19.10.2019г. жалбоподателят е задържан в Следствения арест „Г.М.Д.“, по ДП № 2106/2019г. по описа на ОЗ РУ-СДВР, пр.пр. № 45907/2019г. по описа на СРП, за престъпление по чл. 152, ал.3 от НК.Това поведение на чужденеца по време на производството за международна закрила, опровергава твърденията му, че са налице предпоставките по чл.8 и чл.9 от ЗУБ за предоставяне на международна закрила.

Съдът приема, че обжалваното решение е законосъобразно и в частта, в която на чужденеца е отказан хуманитарен статут. Съгласно чл.9, ал.1 от ЗУБ хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си по произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: смъртно наказание или екзекуция; изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание; тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт. Разпоредбата на чл.9, ал.1 от ЗУБ възпроизвежда разпоредбата на чл.15,б.”в” от Директива 2004/83/ ЕО на Съвета от 29.04.2004г. относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни, или лицата без гражданство като бежанци, или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила. Според разпоредбата на параграф 1а от ДР на ЗУБ този закон въвежда разпоредбите на Директива 2004/83/ЕО, като в текста на чл.15,б.”в” от последната са посочени като тежки посегателства: "тежки и лични заплахи срещу живота или личността на цивилно лице, поради безогледно насилие в случай на въоръжен вътрешен или международен конфликт". Както вече се посочи, от бежанската история на чужденеца и поведението му на територията на страната, не може да се приеме, че същият е напуснал страната си на произход-А., поради реална опасност от тежки посегателства, като: смъртно наказание или екзекуция, нито поради заплахата от изтезание или нечовешко унижително отнасяне. Същият не е бил обект на преследване от страна на официалните власти или други групировки, поради което за него не съществува бъдещ или евентуален риск от посегателство по смисъла на чл.9, ал.1,т.1 и т.2 от ЗУБ. Правилно е прието от административния орган, че не са налице и предпоставките на чл. 9, ал.1,т.3 от ЗУБ –реална опасност от тежки заплахи срещу живота или личността му в случай на въоръжен конфликт. В тази насока в обжалваното решение е направен задълбочен анализ на обстановката в А., на база актуална справка на дирекция “Международна дейност“ на ДАБ-МС, в съответствие и с тълкувателно решение на Съда на ЕО от 17.02.2009г. по дело № С-465/07 и тълкувателно решение на СЕС от 30.01.2014г- по дело № С-285/12, по тълкуването на чл.15, б.”в“ от Директива 2004/83/ЕО, във връзка с приложението на чл. 9,ал.1, т.3 от ЗУБ. Административният орган е съобразил актуалната обстановка в А., като изведените изводи, че установената фактическа обстановка не дава основание да се приеме, че лицето е било принудено да напусне А., поради реална опасност от тежки заплахи срещу живота или личността му в случай на въоръжен конфликт, са правилни и

обосновани. Данните в приложените справки за наличие на отделни инциденти на територията на А., свързани със сигурността нямат характер на насилие по смисъла на чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ и не обосновават извод за основателност на молбата на жалбоподателя за предоставяне на хуманитарен статут. Вярно е, че съобразно тълкуването на вторичното право на ЕС, съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на кандидата за субсидиарна закрила не е подчинено на условието той да представи доказателство, че представлява специфична цел поради присъщи на неговото лично положение елементи. Съществуването на такива заплахи може по изключение да се счита за установено, когато степента на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие, преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за защита, достига до такова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или регион, поради самия факт на присъствието си там, се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи. В конкретния случай такива предпоставки не са установени. Правилен се явява и изводът в обжалваното решение, че не се установява да са налице и основанията, визирани в чл.9, ал.6 и ал.8 от ЗУБ, даващи възможност за предоставяне на хуманитарен статут, тъй като няма член на семейството му, който да е с предоставен статут в Република България и не са налице други причини от хуманитарен характер, както и причини, посочени в заключенията на Изпълнителния комитет на Върховния комисар на Организацията на обединените нации за бежанците, даващи възможност за субсидиарна закрила.

Въз основа на горното, настоящият състав приема за неоснователни доводите на жалбоподателя, че административният орган не е установил и не е обсъдил всички релевантни факти и обстоятелства от значение за случая.

Обжалваното решение е издадено от компетентен орган, в предписаната от закона форма, при спазване на административнопроизводствените правила, в съответствие с материалния закон и целта на закона, при което не са налице отменителните основания по чл. 146, ал.1-5 вкл. от АПК. Подадената срещу него жалба е неоснователна и следва да се отхвърли.

Водим от горното Съдът,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на У. Ю., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на А. против Решение № 6354/09.10.2019г. на председателя на Държавна агенция за бежанците, с което на основание чл. 75, ал.1, т.2 и т.4 от ЗУБ, му е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението до страните, чрез Административен съд София-град до Върховния административен съд на Република България.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ :

